

vesel pozdravil Gregorčičeve „Poezije“, katerih se je v nekoliko mesecih razpečalo nad 1700 iztisov, ter tako tudi v materialnem oziru pomogel „Poezijam“ k vspehu, kakeršnega do zdaj ni čakala še nobena druga leposlovna knjiga slovenska: tako se danes veseli tudi iz vsega srca visokega odlikovanja pesnikovega, pozdravljajoč ga iz vseh pokrajin slovenskih: Bog živi! — G. Matej Cigale, c. kr. ministerski tajnik in urednik slovenskemu izdanju državnega zakonika, dobil je zaradi svojega mnogoletnega neutrudljivega in izvrstnega službovanja naslov in značaj vladnega svetovalca. Tudi to izredno odlikovanje bode veselilo vse omikane Slovence, ki vedo ceniti dejanske in resnične zasluge tega pisatelja slovenskega. G. Cigale je bil že l. 1848. glavni urednik „Sloveniji“, na pol političnemu, na pol leposlovnemu listu, ki je še le dvajset let pozneje v „Slovenskem Narodu“ našel svojega naslednika, in uredoval je svojo „Slovenijo“ tako spretno in dobro, da jo človek še dan danes slastno prebira. Urednik drž. zakonika krčil je pot slovenski juridični terminologiji in juridičnemu stilu, in s svojim slovarjem in svojo „Terminologijo“ si je postavil spomenik, dostojen slovenske hvaležnosti. Vrhu tega je v mnogoštevilnih razpravah, natisnenih v Janežičevem „Glasniku“ in v „Novicah“ razbistroval in pojasnjeval imenitne leksikalne in gramatikalne stvari, in ako tudi v teh razpravah ni vselej prave pogodil, to mu mora priznavati vsak, kdor pozna njegovo več nego pet in tridesetletno vestno delovanje v naši književnosti: gospod Cigale ima velike zasluge za to, da se je naš književni jezik v leksikalnem oziru očistil in pomnožil in v gramatikalnem oziru olikal in ustanovil in da je dobil tisto dovršenost v oblikah in tisto gibčnost in lahkoto v izraževanju, kakor jo ima v obče dan danes. Za tega delj g. pisatelju, slovničarju in leksikografu Cigaletu o njegovem odlikovanju častitamo iz vsega srca!

Vodnikov epigram. 15. avgusta 1810. se je v Ljubljani sijajno slavil Napoleonov dan; o priliki razsvetljave se je lesketal na deželni hiši transparent z napisom:

„Od Bljaka do Budue Ilirzi pojo:

Nash vajvod je Marmont, posdravljen naj bo“.

Besede so Vodnikove ter poleg „Ilirije oživljene“ uzrok žalostne usode njegove po reokupaciji avstrijski. Njega in škofa Kavčiča je preganjala avstrijska vlada kot francozka privrženca, ne uvažujé, da se je Kranjska po polnem odstopila Francoski v dunajskem miru l. 1809. in zvestobo prisegla Napoleonu I. ter da se je lože zanašati na zveste ljudi, nego na prelomnike prisege. Ko bi bil Vodnik pozneje po vrnitvi avstrijske vlade gojil tako mišljenje, to bi bilo pač kaznjivo. — Tako poroča in sodi o nesrečnem pesniku učenec njegov l. 1862. umrli župnik Nakelski Blaž Blaznik v svojih nemških memoarih. Omenjenega napisa nisem čital v nobeni slovenski knjigi; morda utegne koga zanimati ta drobtina; zato jo objavljam.

Ivan Vrhovnik.

Slovenske muzikalije. Jour-fixe-koračnica, za glasovir uglasbil in slavnemu literarno-zabavnemu klubu v Ljubljani poklonil Viktor Parma. Založila „Glasbena Matica“ v Ljubljani, tisk Blaznikove kamnopolisalne. Cena 40 kr. — „Milica“, polka française v spomin 125letnice Vodnikovega rojstva za glasovir uglasbil Viktor Parma, založil J. Giontini v Ljubljani, tiskal Jos. Eberle & Comp. na Dunaji. Cena 40 kr. — Gospod Viktor Parma, akoravno ni rodom

Slovenec, zanimal se je takoj pri svojem prihodu v Ljubljano za našo narodno glasbo in z veseljem je obiskoval naša društva in sodeloval prijazno pri narodnih muzikalnih produkcijah ter se skazal jako spretnim godcem in čelistom. A v najnovejšem času nas je iznenadil njegov talent za glasheno umetnost, ko se je pokazal tudi skladateljem. — Prvikrat smo čuli v literarno-zabavnem klubu njegovo „Jour-fixe-koračnico“, v katero so vpleteni motivi jugoslovanskih napevov, in našla je med klubisti tako glasno pohvalo, da so jo morali godci večkrat ponavljati. Ob enem pa so navzočni poslušalci izrekli željo, da bi mladi gospod skladatelj to koračnico tiskano priobčil. — Ko je gospod Parma zvedel, da praznujemo letos 125letnice Vodnikovega rojstva, zložil je za takozvani Vodnikov ples v ljubljanski čitalnici „Milico“-polko-française, katero je sestavil za orkester in je bila igrana pri omenjeni veselici in pri Sokolovi maskeradi. Dopadla je tako, da se je tudi o njej izrekla želja, naj bi jo gospod skladatelj tiskal dal. Čeravno je nekako čudno, da slavimo Vodnikov rojstni dan s plesom in mu poklanjamo polke, vendar to ni kaj nenavadnega, ker tudi pri družih narodih imenitnim osobam poklanjajo jednake proizvode, po katerih se sučejo mladi čestilci pri slavnostnem plesu. Ker sta te dve skladbi veseli in prijetni za sluh, pa tudi ne težki za godce diletante, gotovo bodo kmalu vsi iztisi razprodani. Obé našim godcem najiskreneje priporočamo. Na prodaj jih ima J. Giontini v Ljubljani, koračnica se pa dobiva tudi pri „Glasbeni Matici“.

Valenta.

Javna predavanja v Ljubljani. Literarno-zabavni klub je osnoval zadnje tri postne nedelje v ljubljanski čitalnični dvorani javna predavanja „Narodni Šoli“ na korist. Prvo nedeljo je govoril prof. Wiesthaler o volkodlaku in vampirji v slovanskem bajeslovji; drugo prof. Senekovič o vplivu gozdov na podnebje in tretjo nedeljo prof. Šuklje o Mariji Antoaneti. Vsa tri predavanja, jako lepo in zanimljivo sestavljena, privabila so v čitalnico lepo množico slovenskega omikanega občinstva. Med poslušalci smo videli tudi visokorodnega gospoda deželnega predsednika z obitelji. G. prof. Wiesthaler in Šuklje priobčita svoji razpravi v našem listu, g. prof. Senekovič v Matičinem letopisu. Vsem trem gospodom predavateljem, kakor tudi literarno-zabavnemu klubu se zahvaljujemo, da so nam napravili tri lepe nedelje, slovenski književnosti pa pomógli do treh interesantnih znanstvenih razprav, a „Narodni Šoli“ pridobili nad 108 gl. podpore. Naj bi gospóda tudi po drugih mestih slovenskih poskusila kaj takega osnovati!

Literarni in zabavni klub v Ljubljani se je tudi letos vso zimo precej redno shajal ter svoje s 30. septembrom 1882. pričete večere sklenil 17. marcija t. l. Zborovali smo 21krat, in to vselej pri Tavčarji. Število zborovanj je bilo za tri manjše kot lani, ker pred pustom, razven jednega, združenega s skupno večerjo, ni bilo nič shodov. Obiskovani so bili večeri splošno precej boljše nego lani; letos je prišlo na vsak večer povprek 42 članov, lani komaj 35. Sicer so bili pa večeri v prvi polovici boljše obiskovani kot v drugi. Največ, 60, jih je imel prvi, 56 šesti, po 51 peti in osmi; nad 40 jih je bilo še vedno v najmanjših shodih; nad 30 v treh; 20 ali čez v treh; najmenj, 20, jih je imel predzadnji večer. Predsedovali so večerom sledeči gospodje: 1. Šuklje; 2. dr. Vošnjak; 3. Krsnik; 4. Hribar; 5. Železnikar; 6. Wiesthaler; 7. dr. Bleiweis; 8. Stegnar; 9. dr. Starè; 10. „Republika“; 11. Simčič; 12. Bežek; 13. Kramar; 14. Gogala; 15.